

บทที่ 4 ผลการศึกษา

ผลการศึกษาวิเคราะห์ผลกระทบจากโครงการหมู่บ้านอุตสาหกรรม ต่อผู้เข้าร่วมโครงการ พื้นที่จังหวัดเชียงใหม่ และจังหวัดลำพูน จำนวน 180 คน พร้อมทั้งการศึกษาเปรียบเทียบกับราษฎรที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ตั้งโครงการ แต่ไม่ได้เป็นสมาชิกโครงการจำนวน 123 คน ทำการศึกษาโดยใช้แบบสอบถามในการสำรวจข้อมูลจากราษฎรที่เข้าร่วมโครงการหมู่บ้านอุตสาหกรรม และราษฎรที่ไม่ได้เข้าร่วมโครงการจำนวนทั้งหมด โดยวิธีการประชุมเพื่อสัมภาษณ์ และเข้าพบเพื่อสัมภาษณ์

ผลการศึกษาข้อมูลที่สำรวจมานั้น นำมาพิจารณาเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มของราษฎรที่เข้าร่วมโครงการกับราษฎรที่ไม่เข้าร่วมโครงการ เพื่อนำมาทำการอธิบายรายละเอียดตามวัตถุประสงค์ของการศึกษา 3 ประการดังนี้

1. ผลการศึกษาผลกระทบจากการเข้าร่วมโครงการหมู่บ้านอุตสาหกรรม กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรมในจังหวัดเชียงใหม่และลำพูน ด้านการยกระดับรายได้ การมีงานทำอย่างต่อเนื่อง การยกระดับคุณภาพทักษะฝีมือในการผลิต การมีส่วนร่วมโครงการเป็นเจ้าของกิจการ คุณภาพชีวิตและสิ่งแวดล้อม
2. ผลการศึกษาถึงผลกระทบต่อเนื่องต่อชุมชนที่เป็นพื้นที่ตั้งโครงการ
3. ผลการศึกษาปัญหา ความต้องการที่แท้จริงของกลุ่มราษฎรที่เข้าร่วมโครงการ

4.1 ผลการศึกษา

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

ข้อมูลทั่วไปของราษฎรที่เข้าร่วมโครงการหมู่บ้านอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม พื้นที่จังหวัดเชียงใหม่ และลำพูน คือ กลุ่มทอผ้าบ้านโรงวัว หมู่ที่ 5 ตำบลแม่สอย อำเภอจอมทอง จังหวัดเชียงใหม่ กลุ่มเย็บปักถักร้อยบ้านท่าข้าม หมู่ที่ 6 ตำบลสบเปิง อำเภอแม่แตง จังหวัดเชียงใหม่ กลุ่มทอผ้าบ้านคอนหลวง หมู่ที่ 7 ตำบลแม่แรง อำเภอป่าซาง จังหวัดเชียงใหม่ โดยศึกษาข้อมูลจากราษฎรที่เข้าร่วมโครงการหมู่บ้านอุตสาหกรรมทั้ง 3 หมู่บ้าน จำนวน 180 คน

และราษฎรที่ไม่เข้าร่วมโครงการจากทั้ง 3 หมู่บ้าน จำนวน 123 คน รวมทั้งหมด จำนวน 303 คน ดังนี้

ตารางที่ 4.1 แสดงเพศของกลุ่มตัวอย่าง

เพศ	ผู้เข้าร่วมโครงการ		ผู้ไม่เข้าร่วมโครงการ	
	จำนวนคน	ร้อยละ	จำนวนคน	ร้อยละ
ชาย	4	2.2	53	43.1
หญิง	176	97.8	70	56.9
รวม	180	100	123	100.0

ที่มา : จากการสำรวจ

จากตารางที่ 4.1 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มราษฎรตัวอย่างที่เข้าร่วมโครงการหมู่บ้านอุตสาหกรรมเป็นเพศชาย 4 คน คิดเป็นร้อยละ 2.2 เป็นเพศหญิง 176 คน คิดเป็นร้อยละ 97.8 จะเห็นได้ว่าราษฎรที่เข้าร่วมโครงการหมู่บ้านอุตสาหกรรมส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อาจเป็นเพราะว่าเพศชายมีงานประจำอยู่แล้วเป็นส่วนใหญ่ แต่เพศหญิงยังไม่มีงานประจำทำเป็นส่วนใหญ่ ดังนั้นเมื่อมีโครงการที่เห็นว่าน่าจะมีประโยชน์และสามารถเพิ่มรายได้ให้แก่ครอบครัว จึงตัดสินใจเข้าร่วมโครงการ และกลุ่มราษฎรที่ไม่เข้าร่วมโครงการแต่อาศัยอยู่ในที่ตั้งโครงการเป็นเพศชาย จำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 43.1 และเป็นเพศหญิง จำนวน 70 คน คิดเป็นร้อยละ 56.9

เมื่อเปรียบเทียบระหว่างราษฎรที่เข้าร่วมโครงการกับราษฎรที่ไม่เข้าร่วมโครงการ จะเห็นได้ว่าสัดส่วนของราษฎรที่เข้าร่วมโครงการจะเป็นเพศหญิงเป็นส่วนใหญ่ สำหรับราษฎรที่ไม่ร่วมโครงการจะมีสัดส่วนระหว่างหญิงกับชายเท่าๆกัน ทั้งนี้ในกลุ่มของผู้เข้าร่วมโครงการที่เป็นเพศหญิงเป็นส่วนใหญ่ นั้น ทั้งนี้อาจเป็นเพราะลักษณะงานที่ส่งเสริมเป็นงานหัตถกรรมของผู้หญิง เช่น การทอผ้า การเย็บปักถักร้อย ต่างๆ

ตารางที่ 4.2 แสดงอายุของกลุ่มตัวอย่าง

อายุ	ผู้เข้าร่วมโครงการ		ผู้ไม่เข้าร่วมโครงการ	
	จำนวนคน	ร้อยละ	จำนวนคน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 20 ปี	4	2.2	5	4.1
21-25 ปี	18	10.0	7	5.7
26-30 ปี	3	1.7	12	9.8
31-35 ปี	29	16.1	12	9.8
36-40 ปี	50	27.2	13	10.6
36-41	76	52.8	74	60.2
มากกว่า 40 ปีขึ้นไป				
รวม	180	100	123	100

ที่มา : จากการสำรวจ

จากตารางที่ 4.2 แสดงให้เห็นว่าราษฎรที่เข้าร่วมโครงการหมู่บ้านอุตสาหกรรม มีอายุมากกว่า 40 ปีขึ้นไป จำนวน 76 คน คิดเป็นร้อยละ 52.8 อายุ 36-40 ปี จำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 27.2 อายุ 31-35 จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 16.1 อายุ 21-25 ปี จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 10.0 เมื่อเปรียบเทียบกับราษฎรที่อาศัยอยู่ในพื้นที่โครงการดังกล่าวแต่ไม่ได้เข้าร่วมโครงการ อายุมากกว่า 40 ปีขึ้นไป จำนวน 74 คน คิดเป็นร้อยละ 60.2 อายุ 36-40 ปี จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 10.6 อายุ 26-30 ปี จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 9.8 เมื่อเปรียบเทียบกลุ่มราษฎรตัวอย่างที่เป็นสมาชิกโครงการกับราษฎรตัวอย่างที่ไม่เข้าร่วมโครงการที่อาศัยอยู่ในที่ตั้งโครงการแล้ว ทั้งสองกลุ่มมีอายุ 40 ปีขึ้นไป อาจเป็นเพราะกลุ่มผู้มีอายุ 40 ปีขึ้นไป ส่วนใหญ่แล้วเป็นวัยทำงานมีความรับผิดชอบต่อครอบครัว ตลอดทั้งส่วนใหญ่ไม่ได้เดินทางออกไปเรียนหนังสือหรือทำงานในเมือง นอกจากนี้ยังมีครอบครัวที่ต้องรับผิดชอบ จึงเข้าร่วมโครงการด้วยหวังว่าจะสามารถเพิ่มรายได้มากขึ้น ในขณะที่กลุ่มผู้มีอายุต่ำกว่า 30 ปี ส่วนใหญ่ยังไม่มีครอบครัว หรือไม่มีบุตร จึงทำงานนอกบ้านได้สะดวกกว่า

ตารางที่ 4.3 แสดงสถานภาพสมรสของกลุ่มตัวอย่าง

สถานภาพ	ผู้เข้าร่วมโครงการ		ผู้ไม่เข้าร่วมโครงการ	
	จำนวนคน	ร้อยละ	จำนวนคน	ร้อยละ
สมรส	137	76.1	101	82.1
โสด	15	8.3	13	10.7
หม้าย/หย่าร้าง	22	12.2	7	5.8
แยกกันอยู่	6	3.3	2	1.7
รวม	180	100	123	100.0

ที่มา : จากการสำรวจ

จากตารางที่ 4.3 แสดงให้เห็นว่าสถานภาพของกลุ่มตัวอย่างที่เข้าร่วมโครงการส่วนใหญ่สมรสแล้ว จำนวน 137 คน คิดเป็นร้อยละ 76.1 ของกลุ่มตัวอย่างที่เข้าร่วมโครงการทั้งหมด รองลงมาคือหม้ายหรือหย่าร้าง จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 12.2 มีสถานภาพแยกกันอยู่ จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 3.3 และมีสถานภาพโสด จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 8.3 ตามลำดับของกลุ่มผู้เข้าร่วมโครงการ ซึ่งแสดงว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่สมรสแล้ว เมื่อเชื่อมโยงกับตารางที่ 3 จึงสอดคล้องกันกับผู้สมรสแล้ว และอายุ 40 ปีขึ้นไป เข้าร่วมโครงการมากที่สุด อาจเป็นเพราะเห็นว่าเป็นโครงการนี้มีประโยชน์สามารถสร้างรายได้ให้แก่ครอบครัว เปรียบเทียบกับกลุ่มตัวอย่างราษฎรที่ไม่ได้เข้าร่วมโครงการ ส่วนใหญ่มีสถานภาพสมรส จำนวน 101 คน คิดเป็นร้อยละ 82.1 ของกลุ่มตัวอย่าง มีสถานภาพโสด จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 10.7 เมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มตัวอย่างสองกลุ่มที่อยู่ในพื้นที่เดียวกัน ส่วนใหญ่จะเป็นผู้ที่สมรสแล้ว อาจเป็นเพราะผู้ที่สมรสแล้วจะไม่ออกไปทำงานนอกบ้าน

ตารางที่ 4.4 แสดงระดับการศึกษาของกลุ่มตัวอย่าง

การศึกษา	ผู้ร่วมโครงการ		ผู้ไม่เข้าร่วมโครงการ	
	จำนวนคน	ร้อยละ	จำนวนคน	ร้อยละ
ไม่ได้เรียนหนังสือ/เรียนไม่จบ	23	12.8	13	15.9
จบประถมศึกษาตอนต้น	82	45.6	68	55.3
จบประถมศึกษาตอนปลาย	47	26.1	26	21.1
จบมัธยมศึกษาตอนต้น/ปลาย	28	15.6	9	7.3
จบวิทยาลัยอาชีวศึกษา/เกษตรกรรม/ เทคนิค	-	-	3	2.4
จบปริญญาตรี	-	-	3	2.4
อื่น ๆ	-	-	4	3.3
รวม	180	100	123	100.0

ที่มา : จากการสำรวจ

จากตารางที่ 4.4 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มราษฎรตัวอย่างที่เข้าร่วมโครงการหมู่บ้านอุตสาหกรรมในพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่ และจังหวัดลำพูน จบการศึกษาชั้นประถมศึกษาตอนต้น จำนวน 82 คน คิดเป็นร้อยละ 45.6 ของกลุ่มตัวอย่างที่เข้าร่วมโครงการ จบประถมศึกษาตอนปลาย จำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 26.1 ของกลุ่มตัวอย่างที่เข้าร่วมโครงการ จบมัธยมศึกษาตอนต้น หรือตอนปลาย จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 15.6 ของกลุ่มตัวอย่างที่เข้าร่วมโครงการ และไม่มีผู้จบการศึกษาระดับปริญญาตรีเลย อาจเป็นเพราะกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นราษฎรที่อยู่ในพื้นที่ชนบทห่างตัวเมืองตลอดทั้งมีรายได้ต่ำ จึงไม่สามารถศึกษาได้สูงกว่าการศึกษาภาคบังคับ คือชั้นประถมศึกษาตอนต้นที่กฎหมายเดิมได้กำหนดไว้เท่านั้น เปรียบเทียบกับกลุ่มตัวอย่างราษฎรที่ไม่ได้เข้าร่วมโครงการ ส่วนใหญ่ จบประถมศึกษาตอนต้น จำนวน 68 คน คิดเป็นร้อยละ 55.3 ของกลุ่มตัวอย่าง รองลงมาจบประถมศึกษาตอนปลาย จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 21.1 ของกลุ่มตัวอย่างตามลำดับ

เมื่อเปรียบเทียบกลุ่มราษฎรอย่างทั้งสองกลุ่ม พบว่าส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับประถมศึกษาตอนต้น ซึ่งอาจมีเหตุผลเชื่อมโยงถึงตารางที่ 2 3 และ 4 ที่กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอายุ 40 ปีขึ้นไป เป็นเพศหญิง และสมรสแล้ว

ตารางที่ 4.5 แสดงข้อมูลตำแหน่งของกลุ่มตัวอย่างในการทำงานในโครงการฯ

ตำแหน่ง	จำนวน	ร้อยละ
ประธาน	3	1.7
รองประธาน	7	3.9
กรรมการกลุ่ม	41	22.8
ที่ปรึกษา	14	7.8
สมาชิก	115	63.9
อื่น ๆ	-	-
รวม	180	100

ที่มา : จากการสำรวจ

จากตารางที่ 4.5 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างราษฎรที่เข้าร่วมโครงการหมู่บ้านอุตสาหกรรมในพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่และจังหวัดลำพูน จำแนกตามตำแหน่งหน้าที่ดังนี้คือ ประธานจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 1.7 รองประธาน จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 3.9 กรรมการกลุ่ม จำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 22.8 ที่ปรึกษา จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 7.8 สมาชิกกลุ่ม จำนวน 115 คน คิดเป็นร้อยละ 63.9

ตารางที่ 4.6 แสดงอาชีพหลักของกลุ่มตัวอย่าง

อาชีพ	ผู้เข้าร่วมโครงการ		ผู้ไม่เข้าร่วมโครงการ	
	จำนวนคน	ร้อยละ	จำนวนคน	ร้อยละ
ทำนา ทำสวน ทำการเกษตรกรรม	88	48.8	67	53.9
รับจ้าง	62	34.4	32	26.0
ค้าขาย	18	10.1	8	9.84
ลูกจ้าง	12	6.7	3	2.4
อื่น ๆ / รับราชการ	-	-	13	10.6
รวม	180	100	123	100.0

ที่มา : จากการสำรวจ

หมายเหตุ อาชีพหลักคือ อาชีพที่กลุ่มตัวอย่างได้เป็นผู้ระบุ ซึ่งเป็นอาชีพที่ทำเป็นประจำ

จากตารางที่ 4.6 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มราษฎรตัวอย่างที่เข้าร่วมโครงการหมู่บ้านอุตสาหกรรมในพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่ และจังหวัดลำพูน ส่วนใหญ่มีอาชีพทำนา ทำสวนและการเกษตรกรรม จำนวน 88 คน คิดเป็นร้อยละ 48.8 อาชีพรับจ้าง 62 คน คิดเป็นร้อยละ 34.4 อาชีพค้าขาย จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 10.0 เปรียบเทียบกับราษฎรที่อาศัยอยู่ในพื้นที่โครงการแต่เข้าร่วมโครงการหมู่บ้านอุตสาหกรรม จำแนกตามอาชีพดังนี้คือ อาชีพทำนา ทำสวน และเกษตรกรรม จำนวน 67 คน คิดเป็นร้อยละ 53.9 อาชีพรับจ้าง 32 คน คิดเป็นร้อยละ 26.0 อาชีพอื่น ๆ รับราชการ จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 10.6

เมื่อเปรียบเทียบราษฎรทั้งสองกลุ่มพบว่าส่วนใหญ่มีอาชีพ ทำนา ทำสวน ทำเกษตรกรรม ทั้งสองกลุ่ม ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าราษฎรส่วนใหญ่อยู่ในหมู่บ้านชนบทพื้นที่เป็นแหล่งเกษตรกรรม ซึ่งราษฎรส่วนใหญ่ยังคงประกอบอาชีพเกษตรกรรม และจบการศึกษาในระดับชั้นประถมศึกษาตอนต้นเท่านั้นจึงไม่สามารถไปประกอบอาชีพอื่นได้ ถึงแม้ในการประกอบอาชีพรับจ้างส่วนใหญ่ก็จะเป็นการรับจ้างทำงานในด้านการเกษตร เช่น การเก็บลำไย การเก็บหอม กระเทียม หรือถั่ว กลุ่มราษฎรที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ จึงมีความเกี่ยวข้องกับด้านเกษตรกรรมเป็นส่วนใหญ่

ตารางที่ 4.7 แสดงการเลือกประกอบอาชีพตามโครงการของกลุ่มตัวอย่างผู้เข้าร่วมโครงการ

ลักษณะของการประกอบอาชีพ	จำนวน	ร้อยละ
อาชีพหลัก	40	22.2
อาชีพรอง	140	77.8
รวม	180	100

ที่มา : จากการสำรวจ

จากตารางที่ 4.7 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มราษฎรตัวอย่างที่เข้าร่วมโครงการหมู่บ้านอุตสาหกรรมในพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่ และจังหวัดลำพูน ถือการเข้าร่วมโครงการดังกล่าวเป็นอาชีพหลัก จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 22.2 ประกอบเป็นอาชีพรอง จำนวน 140 คน คิดเป็นร้อยละ 77.8 ซึ่งจะเห็นว่าส่วนใหญ่ราษฎรยังไม่เปลี่ยนแปลงอาชีพหลักซึ่งส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำการเกษตร เพราะส่วนใหญ่จะยึดติดการทำเกษตรกรรมเป็นอาชีพ ที่ทำสืบทอดกันมาตั้งแต่บรรพบุรุษ

4.2 ผลการศึกษาด้านเศรษฐกิจ

ตารางที่ 4.8 เปรียบเทียบข้อมูลรายได้จากอาชีพหลักของกลุ่มตัวอย่าง

รายได้จากอาชีพหลัก	ก่อนเข้าร่วมโครงการ		หลังเข้าร่วมโครงการ		ผู้ไม่เข้าร่วมโครงการ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
0	8	4.5	7	3.9	-	-
1,000-2,000	114	63.3	46	25.5	30	24.4
2,001-3,000	43	23.9	68	37.8	29	23.5
3,001-4,000	5	2.7	22	12.2	17	13.4
4,001-5,000	10	5.6	21	11.7	16	13.1
5,001 -ขึ้นไป	-	-	16	8.9	19	15.44
ไม่ตอบ	-	-	-	-	12	10.16
รวม	180	100	180	100	123	100

ที่มา : จากการสำรวจ

จากตารางที่ 4.8 แสดงให้เห็นว่าราษฎรกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ก่อนเข้าร่วมโครงการมีรายได้ 1000-2000บาท จำนวน 114 คน คิดเป็นร้อยละ 63.3 รองลงมาคือกลุ่มผู้มีรายได้ 2,001-3,000 บาท จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 23.9 ของจำนวนกลุ่มตัวอย่าง มีรายได้ 3,001-4,000 บาท จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 2.7 ของกลุ่มตัวอย่าง มีรายได้ 4,001-5,000 บาท จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 5.6 ของกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งจะเห็นได้ว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีรายได้ไม่เกิน 5000 บาท หลังที่เข้าร่วมโครงการหมู่บ้านอุตสาหกรรม กลุ่มราษฎรตัวอย่างส่วนใหญ่จะมีรายได้ 2,001-3,000 บาท จำนวน 68 คน คิดเป็นร้อยละ 37.8 ของกลุ่มตัวอย่าง รองลงมาคือกลุ่มที่มีรายได้ 1000-2000 บาท จำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 25.5 ของกลุ่มตัวอย่าง มีรายได้ตั้งแต่ 3,001-4,000 บาท จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 12.2 มีรายได้ตั้งแต่ 4,001-5,000 บาท มีจำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 11.7 มีรายได้ตั้งแต่ 5,000 บาทขึ้นไป มีจำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 8.9 ตามลำดับ เปรียบเทียบกับราษฎรตัวอย่างที่ไม่ได้เข้าร่วมโครงการหมู่บ้านอุตสาหกรรม ส่วนใหญ่มีรายได้ 1,000-2,000 บาท จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 24.4 ของกลุ่มตัวอย่าง รองลงมาคือกลุ่มที่มีรายได้ 2,001-3,000 บาท มีจำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 23.5 มีรายได้ตั้งแต่ 3,001-4,000 บาท จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 13.4 มีรายได้ตั้งแต่ 4,001-5,000 บาท จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 13.1ตามลำดับ

เมื่อดูจากจำนวนร้อยละของรายได้จากอาชีพหลักของผู้ไม่เข้าร่วมโครงการจะอยู่ในระดับรายได้สูงค่อนข้างมาก เปรียบเทียบกับรายได้ของผู้เข้าร่วมโครงการซึ่งอยู่ในระดับรายได้ต่ำเป็นส่วนมาก จะเห็นได้ว่าส่วนใหญ่ผู้ไม่เข้าร่วมโครงการเป็นผู้ที่มีฐานะดีกว่าผู้ที่เข้าร่วมโครงการ ซึ่งอาจจะเป็นสาเหตุสำคัญประการหนึ่งที่ทำให้ไม่เข้าร่วมโครงการ

ตารางที่ 4.9 แสดงข้อมูลรายได้จากการรวมกลุ่มอาชีพของกลุ่มตัวอย่าง

รายได้จากการรวมกลุ่มอาชีพ	ก่อนเข้าร่วมโครงการ		หลังเข้าร่วมโครงการ		ผู้ไม่เข้าร่วมโครงการ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
0	100	55.5	-	-	104	84.7
100-1000	24	13.3	15	8.3	7	5.6
1,001-2,000	18	10.0	39	21.7	4	3.2
2,001-3,000	22	12.3	64	35.6	6	4.9
3,001-4,000	10	5.6	41	22.7	-	-
4,001-5,000	6	3.3	19	10.6	2	1.6
5,000 ขึ้นไป	-	-	-	-	-	-
รวม	180	100	180	100	123	100

ที่มา : จากการสำรวจ

หมายเหตุ : การรวมกลุ่มอาชีพหมายถึงกลุ่มอาชีพในโครงการหมู่บ้านอุตสาหกรรม

กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม

จากตารางที่ 4.9 แสดงให้เห็นถึงรายได้ที่ได้รับจากการรวมกลุ่มของราษฎรตัวอย่างที่เป็นสมาชิกโครงการหมู่บ้านอุตสาหกรรมก่อนเข้าร่วมโครงการ ส่วนใหญ่ไม่มีรายได้จากการรวมกลุ่มอาชีพเดือนละ 0-1000 บาท จำนวน 100 คน คิดเป็นร้อยละ 55.5 ของกลุ่มตัวอย่าง รองลงมา มีรายได้ต่อเดือน 100-1,000 มีจำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 13.3 ของกลุ่มตัวอย่าง มีรายได้ต่อเดือน 1,001-2,000 มีจำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 10.0 และหลังเข้าร่วมโครงการกลุ่มราษฎรตัวอย่างมีรายได้จากการรวมกลุ่มอาชีพต่อเดือน 100 - 1,000 จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 8.3 มีรายได้ต่อเดือน 1,001-2,000 จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 21.7 มีรายได้ต่อเดือน 2,001-3,000 จำนวน 64 คน คิดเป็นร้อยละ 35.6 มีรายได้ต่อเดือน 3,001-4,000 จำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 22.7 มีรายได้ต่อเดือน 4,001-5,000 บาท มีจำนวน 19 คน เปรียบเทียบกับกลุ่ม

ราษฎรที่อาศัยอยู่ในพื้นที่โครงการหมู่บ้านอุตสาหกรรมแต่ไม่ได้เข้าร่วมโครงการ ไม่มีรายได้จากการรวมกลุ่มจำนวน 104 คน คิดเป็นร้อยละ 84.4 มีรายได้ต่อเดือน 100-1,000 จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 5.6 มีรายได้ต่อเดือน 1,001-2,000 จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 3.2 มีรายได้ต่อเดือน 2,001-3,000 มีจำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 4.6

ตารางที่ 4.10 ข้อมูลอัตราผลตอบแทนที่ได้รับจากงานในการรวมกลุ่มอาชีพของกลุ่มตัวอย่าง

อัตราผลตอบแทน	จำนวน	ร้อยละ
ตามปริมาณงาน	171	95.0
รายวัน	6	3.3
รายเดือน	3	1.7
รวม	180	100

ที่มา : จากการสำรวจ

ตารางที่ 4.10 จะเห็นว่าราษฎรกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ได้รับผลตอบแทนตามปริมาณงาน จำนวน 171 คน คิดเป็นร้อยละ 95 ส่วนราษฎรที่ได้รับผลตอบแทนเป็นรายวัน จำนวน 6 คน ร้อยละ 3.3 และราษฎรที่รับผลตอบแทนเป็นรายเดือนจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 1.7 เนื่องจากว่าการประกอบอาชีพจากการรวมกลุ่มของกลุ่มตัวอย่าง ไม่ได้ทำเป็นอาชีพหลัก ดังนั้นเพื่อเกิดความสะดวกแก่กลุ่มสมาชิกในการทำงานดังกล่าวจึงใช้วิธีการ ทำงานในรูปแบบใครทำอะไรมากใครทำน้อยได้น้อยก็คือตามปริมาณการผลิตของแต่ละคน

ตารางที่ 4.11 ข้อมูลค่าใช้จ่ายในครอบครัวต่อเดือนของกลุ่มตัวอย่าง

ค่าใช้จ่าย ในครอบครัว	ก่อนเข้าร่วมโครงการ		หลังเข้าร่วมโครงการ		ผู้ไม่เข้าร่วมโครงการ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
0-1,000	56	31.1	20	11.1	17	13.8
1,001-2,000	29	16.1	23	12.8	22	17.9
2,001-3,000	32	23.3	39	21.7	21	24.1
3,001-4,000	20	11.1	27	15.0	15	12.2
4,001-5,000	19	10.6	26	14.4	3	2.4
5,001-6,000	7	3.9	21	11.7	29	29.3
6,001-7,000	2	1.1	6	3.3	3	2.4
7,001-8,000	2	1.1	15	8.3	3	2.4
8,000 ขึ้นไป	3	1.7	3	1.7	3	2.4
รวม	180	100	180	100	123	100

ที่มา : จากการสำรวจ

จากตารางที่ 4.11 แสดงให้เห็นถึงค่าใช้จ่ายต่อเดือนของกลุ่มตัวอย่างราษฎรที่เข้าร่วมโครงการมีค่าใช้จ่ายของครอบครัวต่อเดือน 0-1,000 บาท จำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 31.1 ของกลุ่มตัวอย่าง รองลงมามีค่าใช้จ่ายต่อเดือน 2,001-3,000 บาท จำนวน 42 คนคิดเป็นร้อยละ 23.3 มีค่าใช้จ่ายต่อเดือน 1,001-2,000 บาท จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 16.1 มีค่าใช้จ่ายต่อเดือน 3,001-4,000 บาท จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 11.1 มีค่าใช้จ่ายต่อเดือน 4,001-5,000 บาท จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 10.6 หลังเข้าร่วมโครงการ กลุ่มราษฎรตัวอย่างมีค่าใช้จ่ายต่อเดือน 100-1,000 บาท จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 6.1 มีค่าใช้จ่ายต่อเดือน 1,001-2,000 บาท จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 12.8 มีค่าใช้จ่ายต่อเดือน 2,001-3,000 บาท จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 21.7 มีค่าใช้จ่ายต่อเดือน 3,001-4,000 บาท จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 15.0 มีค่าใช้จ่ายต่อเดือน 4,001-5,000 บาท จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 14.4 มีค่าใช้จ่ายต่อเดือน 5,001-6,000 บาท จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 11.7 และกลุ่มราษฎรที่ไม่เข้าร่วมโครงการแต่อาศัยอยู่ในพื้นที่เดียวกันมีค่าใช้จ่ายในครอบครัวต่อเดือน 0-1,000 บาท จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 13.8 มีค่าใช้จ่ายต่อเดือน 1,001-2,000 บาท จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 17.9 มีค่าใช้จ่ายต่อเดือน 2,001-3,000 บาท จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 24.1 มีค่าใช้จ่ายต่อเดือน 3,001-

4,000 บาท จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 12.2 มีค่าใช้จ่ายต่อเดือน 4,001-5,000 บาท จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 2.4 มีค่าใช้จ่ายต่อเดือน 5,001-6,000 บาท จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 29.3

เมื่อเปรียบเทียบค่าใช้จ่ายในครอบครัวต่อเดือน ของกลุ่มราษฎรที่เป็นสมาชิกโครงการหมู่บ้านอุตสาหกรรมในพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่และจังหวัดลำพูนก่อนหลังเข้าร่วมโครงการ จะเห็นได้ว่า หลังเข้าร่วมโครงการกลุ่มราษฎรที่เข้าร่วมโครงการจะมีจำนวนค่าใช้จ่ายต่อเดือนเพิ่มมากขึ้น โดยจะอยู่ในช่วงของ 1,001-8,000 บาทต่อเดือน แต่เมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มราษฎรที่ไม่เข้าร่วมโครงการแต่อาศัยอยู่ในพื้นที่เดียวกันจะมีค่าใช้จ่ายในครอบครัวต่อเดือนต่ำกว่า คือจะอยู่ในช่วงของ 1,001-6,000 บาทต่อเดือน อาจจะเป็นเพราะว่ากลุ่มราษฎรที่เข้าร่วมโครงการหมู่บ้านอุตสาหกรรมมีรายได้เพิ่มขึ้นจึงทำให้สามารถใช้จ่ายได้มากขึ้น

ตารางที่ 4.12 แสดงข้อมูลเงินออมของกลุ่มตัวอย่าง

เงินออมต่อเดือน	ผู้เข้าร่วมโครงการ				ผู้ไม่ได้เข้าร่วมโครงการ	
	ก่อนเข้าร่วมโครงการ		หลังเข้าร่วมโครงการ		โครงการ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
0	151	83.9	115	60.6	92	74.8
1-100	19	10.5	38	21.2	14	11.4
100-500	4	2.2	21	11.6	11	8.9
501-1,000	2	1.1	-	-	4	3.3
1,001-2,000	-	-	-	-	2	1.6
2,001-3,000	2	1.1	4	2.2	-	-
3,001 ขึ้นไป	4	2.2	2	1.1	-	-
รวม	180	100	180	100	123	100

ที่มา : จากการสำรวจ

จากตารางที่ 4.12 แสดงให้เห็นถึงจำนวนเงินออมต่อเดือนของกลุ่มราษฎรผู้เข้าร่วมโครงการก่อนเข้าร่วมโครงการส่วนใหญ่ไม่มีเงินออมเลย จำนวน 151 คน คิดเป็นร้อยละ 83.9 ของกลุ่มตัวอย่าง รองลงมาเป็นการออมต่อเดือน 1-100 บาท มีจำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 10.5 ของกลุ่มตัวอย่าง มีการออมต่อเดือน 101-500 บาท มีจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 2.2 มีการ

ออมต่อเดือน 3,001 บาทขึ้นไป มีจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 2.2 มีการออมต่อเดือน 501-1,000 มีจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 1.1 มีการออมต่อเดือน 2,001-3,000 บาท มีจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 1.1 ตามลำดับ หลังเข้าร่วมโครงการจำนวน ผู้ไม่มีเงินออมลดลงเหลือจำนวน 115คน คิดเป็นร้อยละ 60.6 ของผู้เข้าร่วมโครงการ รองลงมา มีการออมต่อเดือน 1-100 บาท มีจำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 21.2 ของผู้เข้าร่วมโครงการ มีการออมต่อเดือน 101-500 บาท มีจำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 11.6 ตามลำดับ สำหรับกลุ่มราษฎรที่ไม่เข้าโครงการ ส่วนใหญ่ ไม่มีการออม จำนวน 92 คน คิดเป็นร้อยละ 74.8 ของกลุ่มตัวอย่าง รองลงมา มีการออมต่อเดือน 1-100 บาท มีจำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 8.9

เมื่อเปรียบเทียบเงินออมต่อเดือนของกลุ่มราษฎรเข้าร่วมโครงการก่อนและหลังจะเห็นได้ว่า ภายหลังจากเข้าร่วมโครงการหมู่บ้านอุตสาหกรรม ราษฎรมีจำนวนเงินออมและจำนวนของราษฎรกลุ่มตัวอย่างที่มีการออมมากขึ้น เพราะกลุ่มตัวอย่างสามารถมีรายได้เพิ่มขึ้นจากการรวมกลุ่ม จึงมีศักยภาพในการออมมากขึ้นด้วย และเมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มราษฎรที่ไม่เข้าร่วม โครงการแต่อาศัยอยู่ในพื้นที่เดียวกันก็จะเห็นว่ากลุ่มตัวอย่างที่เข้าร่วมโครงการมีการออมมากกว่ากลุ่มราษฎรที่ไม่เข้าร่วมโครงการ

ตารางที่ 4.13 ข้อมูลหนี้สินต่อเดือนของกลุ่มตัวอย่าง

จำนวนหนี้สิน	ก่อนเข้าโครงการ		หลังเข้าโครงการ		ผู้ไม่เข้าโครงการ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
0-100	130	72.3	131	72.7	3	2.4
101-500	7	16.7	9	5.0	11	8.9
501-1,000	8	4.4	13	7.3	21	17.0
1,001-1,500	2	1.1	2	1.1	6	4.9
1,501-2,000	2	1.1	1	0.6	1	.8
2,001-2,500	-	-	4	2.2	4	3.3
2,501-3,000	6	3.4	6	3.4	8	6.5
3,001 ขึ้นไป	25	13.9	14	7.8	69	55.3
รวม	180	100	180	100	123	100

ที่มา : จากการสำรวจ

จากตารางที่ 4.13 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มราษฎรตัวอย่างที่เป็นสมาชิกโครงการมีหนี้สินก่อนเข้าโครงการ ส่วนใหญ่มีหนี้สิน 0-100 บาท จำนวน 130 คน คิดเป็นร้อยละ 72.3 ของกลุ่มตัวอย่าง รองลงมามีหนี้สินต่อเดือน 3001 บาทขึ้นไป จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 13.9 มีหนี้สินต่อเดือน 101-500 บาท จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 16.7 ของกลุ่มตัวอย่าง มีหนี้สินต่อเดือน 501-1,000 บาท จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 4.4 หลังเข้าร่วมโครงการ ส่วนใหญ่มีหนี้สินต่อเดือน 0-100 บาท จำนวน 131 คน คิดเป็นร้อยละ 72.7 ของกลุ่มตัวอย่าง รองลงมามีจำนวนหนี้สินต่อเดือน 3,001 บาทขึ้นไป จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 7.8 มีจำนวนหนี้สินต่อเดือน 501-1,000 บาท จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 7.3 กลุ่มตัวอย่างผู้ที่ไม่เข้าโครงการส่วนใหญ่มีหนี้สินต่อเดือน 3001 บาทขึ้นไป จำนวน 69 คน คิดเป็นร้อยละ 55.3 รองลงมามีหนี้สินต่อเดือน 501-1,000 บาท จำนวน 21 คิดเป็นร้อยละ 17.0 มีจำนวนหนี้สินต่อเดือน 101-500 บาท จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 8.94

เมื่อเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มตัวอย่าง ของผู้เข้าโครงการหมู่บ้านอุตสาหกรรมก่อนและหลังเข้าร่วมโครงการ หนี้สินต่อเดือนลดลงอาจเป็นเพราะกลุ่มราษฎรตัวอย่างมีรายได้เพิ่มขึ้น แต่เมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มราษฎรที่ไม่เข้าร่วมโครงการแล้ว จะมีภาระหนี้สินต่อเดือนน้อยกว่าผู้ที่ไม่เข้าร่วมโครงการ อาจเป็นเพราะผู้ไม่เข้าร่วมโครงการส่วนใหญ่มีรายได้จากแหล่งเดียวคือจากอาชีพหลักเท่านั้น

ตารางที่ 4.14 ข้อมูลจำนวนเงินค่าหุ้นของกลุ่มตัวอย่าง

จำนวนเงินค่าหุ้น	ก่อนเข้าร่วมโครงการ		หลังเข้าร่วมโครงการ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
0-100	133	89.3	118	65.6
101-500	4	2.2	39	21.6
501-1,000	6	3.3	10	5.5
1,001-2,000	4	2.2	3	1.7
2,001-3,000	-	-	2	1.1
3,001 ขึ้นไป	2	1.1	6	3.3
ไม่ตอบ	31	17.2	2	1.1
รวม	180	100	180	100

ที่มา : จากการสำรวจ

หมายเหตุ : เงินค่าหุ้นคือเงินที่ผู้เข้าร่วมโครงการหมู่บ้านอุตสาหกรรมได้ลงทุนในกลุ่มโดยเงินส่วนตัวซึ่งไม่ใช่เงินที่ได้รับจากการกู้ยืม หรือสนับสนุนจากหน่วยงานราชการหรือองค์กรเอกชน

จากตารางที่ 4.14 แสดงถึงจำนวนเงินค่าหุ้นของกลุ่มราษฎร ที่เข้าโครงการหมู่บ้านอุตสาหกรรมในพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่และจังหวัดลำพูนก่อนเข้าร่วมโครงการหมู่บ้านอุตสาหกรรม ส่วนใหญ่มีเงินค่าหุ้น จำนวน 0-100 บาท จำนวน 133 คน คิดเป็นร้อยละ 89.3 มีเงินค่าหุ้น 101-500 บาท รองลงมามีเงินค่าหุ้น 501-1,000 บาท จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 3.3 จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 2.2 หลังการเข้าร่วมโครงการหมู่บ้านอุตสาหกรรมราษฎรมีเงินค่าหุ้น 0-100 บาท จำนวน 118 คน คิดเป็นร้อยละ 65.6 รองลงมามีเงินค่าหุ้น 101-500 บาท จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 21.6 มีเงินค่าหุ้น 501-1,000 บาท

เมื่อเปรียบเทียบจำนวนเงินค่าหุ้นของกลุ่มราษฎรที่เข้าร่วมโครงการก่อนและหลังเข้าร่วมโครงการหมู่บ้านอุตสาหกรรม พบว่าหลังเข้าร่วมโครงการหมู่บ้านอุตสาหกรรมราษฎรมีเงินค่าหุ้นในกลุ่มมากขึ้น ทั้งนี้เพราะโครงการหมู่บ้านอุตสาหกรรมสนับสนุนให้มีเงินกองทุนของกลุ่ม ซึ่งหากสามารถนำเงินค่าหุ้นไปใช้ในการซื้อวัตถุดิบในการผลิตหรือเงินทุนหมุนเวียนในกลุ่มตลอดทั้งสมาชิกคนใดในกลุ่มมีความต้องการใช้เงิน ก็สามารถนำเงินส่วนนี้ไปใช้ได้ ตลอดทั้งจะได้รับประโยชน์จากการปันผล ถ้าหากกลุ่มมีผลกำไรจากการขายวัตถุดิบในการผลิตให้แก่สมาชิกกลุ่มด้วย

ตารางที่ 4.15 แสดงข้อมูลระดับความสามารถในการผลิตด้านคุณภาพผลิตภัณฑ์ของกลุ่มตัวอย่าง

ระดับคุณภาพ	ก่อนเข้าร่วมโครงการ		หลังเข้าร่วมโครงการ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
สูง	8	4.4	56	31.1
ปานกลาง	104	57.8	124	68.9
ต่ำ	68	37.8	-	-
รวม	180	100	180	100

ที่มา : จากการสำรวจ

หมายเหตุ : ระดับความสามารถในการผลิต คือการที่ผู้เข้าร่วมโครงการ สามารถผลิตสินค้าได้ตามรูปแบบที่ถูกคำสั่ง ตลอดจนสามารถผลิตสินค้าที่มีความซับซ้อน เช่น การทอผ้าที่มีลวดลายต่างๆ โดยเกณฑ์ระดับความสามารถแบ่งตามทัศนคติของผู้ตอบแบบสอบถาม

จากตารางที่ 4.15 แสดงให้เห็นถึงการวัดระดับความสามารถในการผลิต ด้านคุณภาพผลิตภัณฑ์ของกลุ่มตัวอย่างที่เข้าร่วม โครงการหมู่บ้านอุตสาหกรรมในพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่ และจังหวัดลำพูน โดยใช้แบบสอบถาม ส่วนใหญ่ก่อนเข้าร่วมโครงการมีความสามารถในการผลิตระดับสูง จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 4.4 ระดับปานกลาง มีจำนวน 104 คน คิดเป็นร้อยละ 57.8 มีระดับความสามารถต่ำ มีจำนวน 68 คน คิดเป็นร้อยละ 37.8 หลังเข้าร่วมโครงการหมู่บ้านอุตสาหกรรม สมาชิกมีระดับความสามารถสูง จำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 31.7 ระดับปานกลาง มีจำนวน 124 คน คิดเป็นร้อยละ 68.9

เมื่อเปรียบเทียบความสามารถในการผลิต ด้านคุณภาพผลิตภัณฑ์ของสมาชิกโครงการหมู่บ้านอุตสาหกรรมในพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่และจังหวัดลำพูน ก่อนหลังเข้าร่วมโครงการหมู่บ้านอุตสาหกรรม จะเห็นได้ว่า สมาชิกมีระดับความสามารถในการผลิตสูงขึ้น ทั้งนี้อาจจะเกิดจากการได้รับการฝึกอบรมเพิ่มทักษะในการผลิต การให้คำปรึกษาแนะนำด้านการผลิตเพิ่ม ตลอดจนการได้รับข้อมูลข่าวสารด้านความต้องการทางการตลาดจากกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม ทำให้สมาชิกมีความสามารถพัฒนาในระดับความสามารถในการผลิตได้ดีมากยิ่งขึ้น

ตารางที่ 4.16 แสดงข้อมูลการมีตลาดรองรับสินค้าก่อนเข้าร่วมโครงการของกลุ่มตัวอย่าง

ตลาดรองรับสินค้า	จำนวน	ร้อยละ
มี	115	63.9
ไม่มี	65	38.1
รวม	180	100

ที่มา : จากการสำรวจ

จากตารางที่ 4.16 แสดงให้เห็นข้อมูลการมีตลาดรองรับสินค้าของกลุ่มราษฎรตัวอย่างที่เข้าร่วมโครงการหมู่บ้านอุตสาหกรรมในพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่ และจังหวัดลำพูน ก่อนเข้าร่วมโครงการ การมีตลาดรองรับมีจำนวน 115 คน คิดเป็นร้อยละ 63.9 ไม่มีตลาดรองรับ จำนวน 65 คน คิดเป็นร้อยละ 38.1

ตารางที่ 4.17 แสดงข้อมูลการมีตลาดรองรับสินค้าหลังเข้าร่วมโครงการของกลุ่มตัวอย่าง

ตลาดรองรับสินค้า	จำนวน	ร้อยละ
เท่าเดิม	56	31.1
มากขึ้น	124	68.9
รวม	180	100

ที่มา : จากการสำรวจ

จากตารางที่ 4.17 แสดงให้เห็นข้อมูลการมีตลาดรองรับสินค้าของกลุ่มราษฎรตัวอย่างที่เข้าร่วมโครงการหมู่บ้านอุตสาหกรรมในพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่ และจังหวัดลำพูน หลังเข้าร่วมโครงการมีตลาดรองรับสินค้าของกลุ่มราษฎรมีเท่าเดิม 56 คน คิดเป็นร้อยละ 31.1 มีตลาดมากขึ้น จำนวน 124 คน คิดเป็นร้อยละ 68.9

เมื่อเปรียบเทียบตลาดรองรับสินค้าของกลุ่มราษฎรตัวอย่าง ที่เข้าร่วมโครงการหมู่บ้านอุตสาหกรรม หลังเข้าร่วมโครงการจะมีตลาดรองรับสินค้ามากขึ้น อาจจะเป็นเพราะมีการประชาสัมพันธ์สินค้าที่กลุ่มตัวอย่างผลิตให้เป็นที่รู้จัก เช่น การนำร่วมออกงานแสดงสินค้า การจัดกิจกรรม เชื่อมโยงผู้ซื้อพบผู้ผลิต การนำร่วมออกรายการ วิทยุ และ โทรทัศน์ จากกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม

ตารางที่ 4.18 ข้อมูลการเปรียบเทียบการนำเทคโนโลยีการผลิตของกลุ่มตัวอย่าง

การเปลี่ยนแปลง	จำนวน	ร้อยละ
เท่าเดิม	24	13.3
ดีขึ้น	156	86.7
แย่ลง	-	-
รวม	180	100

ที่มา : จากการสำรวจ

หมายเหตุ : เทคโนโลยีการผลิต คือการนำเครื่องมือ อุปกรณ์ กรรมวิธีการผลิตสมัยใหม่ เข้าช่วยในการผลิต เช่น กี้อผ้าเดิมใช้กึ่งพื้นเมืองซึ่งสามารถทอได้หน้าแคบและช้า ต่อมานำกึ่งทอผ้าแบบกระดุมมาใช้ สามารถทอได้เร็วขึ้นและกำหนดขนาดได้ เช่น หน้า 40 นิ้ว 60 นิ้ว หน้า 100 นิ้ว กรรมวิธีการย้อมสีฝ้าย นำสูตรหรือ วิธีการย้อมที่ทำให้สีไม่ตก การฟอกผ้าให้นุ่ม เป็นต้น

จากตารางที่ 4.18 แสดงการเปรียบเทียบการนำเทคโนโลยีการผลิตมาใช้ก่อนและหลังเข้าร่วมโครงการหมู่บ้านอุตสาหกรรมของกลุ่มตัวอย่างโดยมีการเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยีการผลิตดีขึ้นจำนวน 156 คน คิดเป็นร้อยละ 86.7 ไม่มีการเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยี จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 13.3 ทั้งนี้โดยรวมมีการเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยีการผลิตดีขึ้น อาจเนื่องมาจากสมาชิกได้รับคำแนะนำจากเจ้าหน้าที่กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม ด้านการเทคนิคการผลิต การใช้เครื่องมืออุปกรณ์ในการผลิต การที่กลุ่มตัวอย่างที่เข้าร่วมโครงการมีการเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยีในการผลิต ผลจากการเข้าไปอบรมความรู้ ตลอดจนการแนะนำการปรับเปลี่ยนเทคนิคการผลิตที่เหมาะสม จึงทำให้กลุ่มราษฎรตัวอย่างมีการปรับเปลี่ยนเทคโนโลยีการผลิตได้ดีขึ้น

ตารางที่ 4.19 ข้อมูลการเป็นเจ้าของเครื่องมืออุปกรณ์ของกลุ่มตัวอย่าง

เครื่องมืออุปกรณ์	ก่อนเข้าร่วมโครงการ		หลังเข้าร่วมโครงการ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
จักรเย็บผ้า	33	26.83	33	26.83
จักรอุตสาหกรรม	8	6.48	16	12.96
ก๊ทอผ้าพื้นเมือง	45	36.45	47	38.07
เครื่องปั่นด้ายด้วยมือ	22	17.82	29	23.49
เครื่องปั่นด้ายด้วยไฟฟ้า		-	1	0.81
กักระตุก	3	2.43	38	30.78
โครเซต	23	18.63	39	31.59
ที่อัดฝ้าย	1	0.81	1	0.81
ม้าเดินด้าย	1	0.81	1	0.81

ที่มา : จากการสำรวจ

หมายเหตุ : ตอบได้มากกว่าหนึ่งชนิด

จากตารางที่ 4.19 แสดงให้เห็นข้อมูลการเป็นเจ้าของอุปกรณ์เครื่องจักรของราษฎรที่เข้าร่วมโครงการหมู่บ้านอุตสาหกรรมในพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่และลำพูน โดยก่อนเข้าร่วมโครงการส่วนใหญ่ราษฎรเป็นเจ้าของก๊ทอผ้าพื้นเมือง จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 36.45 รองลงมาเป็นเจ้าของจักรเย็บผ้า จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 26.83 และเป็นเจ้าของโครเซต จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 18.63 เป็นเจ้าของที่ปั่นด้ายด้วยมือ จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 17.83 เป็นเจ้าของจักรเย็บผ้าอุตสาหกรรม จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 6.48 เป็นเจ้าของกักระตุก จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 2.43 และเป็นเจ้าของที่อัดฝ้ายและม้าเดินด้าย จำนวนอุปกรณ์ละ 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.81 หลังเข้าร่วมโครงการ ราษฎรส่วนใหญ่เป็นเจ้าของก๊ทอผ้าพื้นเมือง จำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 38.07 รองลงมาเป็นเจ้าของ กักระตุก จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 30.78

เมื่อเปรียบเทียบการเป็นเจ้าของเครื่องมืออุปกรณ์ในการผลิต ก่อนหลังเข้าร่วมโครงการหมู่บ้านอุตสาหกรรม ของราษฎรในพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่และลำพูน ก่อนเข้าร่วมโครงการส่วนใหญ่กลุ่มตัวอย่างจะเป็นเจ้าของก๊ทอผ้าแบบพื้นเมืองซึ่งเป็นที่แบบดั้งเดิมที่ใช้ในการทอผ้า แต่หลังเข้าร่วมโครงการจะมีการเป็นเจ้าของเครื่องมืออุปกรณ์ทุกชนิดเพิ่มมากขึ้น ทั้งนี้อาจเป็นเพราะเมื่อ

เข้าร่วมโครงการราษฎรมั่นใจในการมีงานทำอย่างสม่ำเสมอ และมีรายได้เพิ่มมากขึ้นสามารถซื้อเครื่องมืออุปกรณ์เป็นของตนเองได้

ตารางที่ 4.20 ข้อมูลการใช้เครื่องมืออุปกรณ์ในการผลิตของกลุ่มตัวอย่าง

เครื่องมืออุปกรณ์ที่ใช้ในการผลิต	ก่อนเข้าร่วมโครงการ		หลังเข้าร่วมโครงการ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
จักรเย็บผ้า	33	26.83	20	16.2
จักรอุตสาหกรรม	8	6.48	15	12.15
ที่ทอผ้าพื้นเมือง	45	36.45	47	38.07
เครื่องปั่นด้ายด้วยมือ	22	17.82	15	12.15
เครื่องปั่นด้ายด้วยไฟฟ้า	-	-	1	0.81
ที่กระตุก	3	2.43	38	30.78
โครเชต์	23	18.63	39	31.59
ที่อัดฝ้าย	1	0.81	2	1.62
ม้าเดินด้าย	-	-	1	0.81

ที่มา : จากการสำรวจ

จากตารางที่ 4.20 แสดงให้เห็นข้อมูลการใช้เครื่องมืออุปกรณ์ในการผลิตของผู้เข้าร่วมโครงการหมู่บ้านอุตสาหกรรมในพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่และลำพูน โดยก่อนเข้าร่วมโครงการราษฎรใช้ที่ทอผ้าพื้นเมือง จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 36.45 รองลงมาใช้จักรเย็บผ้า จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 26.83 ใช้โครเชต์ ในการผลิต จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 18.63 ใช้เครื่องปั่นด้ายด้วยมือ จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 17.82 ใช้จักรเย็บผ้าอุตสาหกรรม จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 6.48 ใช้ที่กระตุกในการผลิต จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 2.43 ใช้ที่อัดฝ้าย จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.81 หลังเข้าร่วมโครงการราษฎรมีการเปลี่ยนแปลงการใช้อุปกรณ์การผลิตดังนี้คือ ส่วนใหญ่ใช้ที่ทอแบบพื้นเมือง จำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 38.07 รองลงมาใช้โครเชต์ จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 31.59 ใช้ที่กระตุก จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 30.78 ใช้จักรอุตสาหกรรม จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 12.15 ใช้ที่ปั่นด้ายด้วยมือ จำนวน 15 ราย คิดเป็นร้อยละ 12.15 ใช้ที่ปั่นด้ายไฟฟ้า จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.81 ใช้ที่อัดฝ้าย จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.81 ใช้ม้าเดินด้าย จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.81

เมื่อเปรียบเทียบการใช้เครื่องมืออุปกรณ์ในการผลิตของผู้เข้าร่วมโครงการหมู่บ้านอุตสาหกรรมก่อนหลังเข้าร่วมโครงการ จะมีการเพิ่มขึ้นในการใช้ที่ทอผ้าแบบกระตุก มากที่สุดคือ จำนวน 35 คน รองลงมา คือการใช้โครเซต จำนวน 16 คน นอกจากนี้จะเห็นว่ามีผลลดการใช้จักรเย็บผ้าแบบธรรมดา และการใช้ที่ปั่นด้ายด้วยมือ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ราษฎรได้รับการให้คำปรึกษาแนะนำ ด้านการใช้เครื่องมือเครื่องจักร และการแบ่งงานกันทำ เช่น ผู้ชำนาญด้านไหนให้ทำด้านนั้น กลุ่มราษฎรที่ทอผ้าส่วนใหญ่จึงไม่ทำการปั่นด้าย แต่เลือกที่จะซื้อเส้นฝ้ายสำเร็จรูปจากในเมือง และกลุ่มที่ได้รับการอบรมให้ทอผ้าด้วยที่กระตุกก็จะหันมาใช้ที่ทอผ้าแบบที่กระตุก ซึ่งจะให้ผลผลิตที่ดีกว่า และทอได้เร็วมากขึ้น

ตารางที่ 4.21 ข้อมูลการกระจายงานของกลุ่มตัวอย่างผู้เข้าร่วมโครงการ

การกระจายงาน	จำนวน	ร้อยละ
มีการกระจายงาน	85	47.2
ไม่มีการกระจายงาน	95	52.8
รวม	180	100

จากตารางที่ 4.21 แสดงให้เห็นข้อมูลการกระจายงานของกลุ่มราษฎรตัวอย่างที่เข้าร่วมโครงการหมู่บ้านอุตสาหกรรมในพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่และจังหวัดลำพูน มีการกระจายงานจำนวน 85 คน คิดเป็นร้อยละ 47.2 ไม่มีการกระจายงาน จำนวน 95 คน คิดเป็นร้อยละ 52.8 นั้น หมายถึงว่าส่วนใหญ่กลุ่มตัวอย่างไม่นำงานไปส่งให้แก่ผู้อื่นทำต่อ อาจจะเป็นเพราะงานที่ทำเป็นงานที่ต้องใช้ทักษะฝีมือเป็นส่วนใหญ่ การจะกระจายงานไปให้ผู้ที่ไม่ได้มีฝีมือหรือผ่านการฝึกฝนมา ก็จะทำให้สินค้าไม่ได้คุณภาพ

ตารางที่ 4.22 ข้อมูลผู้รับการกระจายงานจากผู้เข้าร่วมโครงการหมู่บ้านอุตสาหกรรมในพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่ ลำพูน

กลุ่มผู้รับงาน	จำนวน	ร้อยละ
ญาติในครอบครัว	50	58.8
คนข้างบ้าน	21	24.7
คนรู้จักในหมู่บ้านอื่น	2	1.7
อื่นๆ	12	14.1
รวม	85	100

ที่มา : จากการสำรวจ

จากตารางที่ 4.22 แสดงให้เห็นข้อมูลการกระจายงานของกลุ่มราษฎรตัวอย่างที่เข้าร่วมโครงการหมู่บ้านอุตสาหกรรมในพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่ ลำพูน ไปให้กลุ่มผู้รับงานโดยการกระจายงานให้ญาติในครอบครัว จำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 58.8 คนข้างบ้าน จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 24.7 คนรู้จักในหมู่บ้าน จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 1.7 คนรู้จักในหมู่บ้านอื่นๆ จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 14.7 จะเห็นได้ว่ากลุ่มราษฎรตัวอย่างส่วนใหญ่จะไม่กระจายงานไปให้บุคคลที่ไม่รู้จัก

4.3 ส่วนที่ 3 ด้านคุณภาพชีวิตและสิ่งแวดล้อม

ตารางที่ 4.23 ข้อมูลแสดงจำนวนชั่วโมงทำงานต่อวันของกลุ่มตัวอย่าง

จำนวนชั่วโมงทำงานต่อวัน	ผู้เข้าร่วมโครงการ				ผู้ไม่เข้าร่วมโครงการ	
	ก่อนเข้าร่วมโครงการ		หลังเข้าร่วมโครงการ			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
0	70	36.7	-	-	24	19.5
1-4	30	16.7	8	4.4	-	-
5-8	79	43.9	86	47.8	79	64.3
9 ขึ้นไป	6	3.3	86	47.8	20	16.3
รวม	180	100	180	100	123	100

ที่มา : จากการสำรวจ

จากตารางที่ 4.23 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มราษฎรตัวอย่างส่วนใหญ่ที่เข้าร่วมโครงการก่อนเข้าร่วมโครงการ ส่วนใหญ่มีชั่วโมงการทำงาน 5-8 ชั่วโมงต่อวัน จำนวน 79 คน คิดเป็นร้อยละ 43.9 และมีชั่วโมงทำงาน 1-4 ชั่วโมง จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 16.7 ส่วนที่เหลือไม่มีชั่วโมงทำงาน จำนวน 70 ราย คิดเป็นร้อยละ 36.7 เป็นเพราะมีวันเวลาและชั่วโมงการทำงานไม่แน่นอนซึ่งส่วนใหญ่มีอาชีพทำการเกษตรกรรม หลังเข้าร่วมโครงการแล้ว ไม่มีผู้ใดไม่มีชั่วโมงการทำงานเลย และมีผู้ทำงาน วันละ 5-8 ชั่วโมง จำนวน 79 คน คิดเป็นร้อยละ 47.8 และมีผู้ทำงานวันละ 9 ชั่วโมงขึ้นไป 86 ราย คิดเป็นร้อยละ 48.8 แสดงว่าหลังเข้าร่วมโครงการกลุ่มราษฎรตัวอย่างจะมีงานทำหรือกิจกรรมให้ทำทุกวัน จึงใช้เวลาที่เคຍว่างมาทำงานในโครงการหรือทำอาชีพเสริม

เมื่อเปรียบเทียบจำนวนชั่วโมงการทำงาน ก่อนหลังเข้าร่วมโครงการหมู่บ้านอุตสาหกรรมของราษฎร มีชั่วโมงการทำงานหลังเข้าร่วมโครงการเพิ่มมากขึ้น โดยราษฎรส่วนใหญ่ทำงานมากกว่า 5 ชั่วโมงขึ้นไป และเปรียบเทียบกับกลุ่มราษฎรที่ไม่เข้าโครงการก็มีจำนวนชั่วโมงการทำงานต่อวันมากกว่าเช่นกัน

ตารางที่ 4.24 ข้อมูลแสดงวันหยุดของกลุ่มตัวอย่าง

จำนวนวัน หยุดต่อสัปดาห์	ผู้เข้าร่วมโครงการ				ผู้ไม่เข้าร่วมโครงการ	
	ก่อนเข้าร่วมโครงการ		หลังเข้าร่วมโครงการ		จำนวน	ร้อยละ
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ		
0	116	64.5	119	66.1	61	49.6
1	34	18.9	36	20.0	35	28.5
2	28	15.6	22	12.2	25	20.3
3 วันขึ้นไป	2	1.1	3	1.7	2	1.6
รวม	180	100	180	100	123	100

ที่มา : จากการสำรวจ

จากตารางที่ 4.24 แสดงให้เห็นจำนวนวันหยุดพักผ่อนต่อสัปดาห์ของกลุ่มราษฎรตัวอย่างที่เข้าร่วมโครงการหมู่บ้านอุตสาหกรรมในจังหวัดเชียงใหม่ จังหวัดลำพูน ก่อนเข้าร่วมโครงการส่วนใหญ่ ไม่มีวันหยุดพักผ่อน 116 คน คิดเป็นร้อยละ 64.5 มีวันหยุด 1 วันต่อสัปดาห์ 3 คน คิดเป็นร้อยละ 18.9 มีวันหยุด 3 วันต่อสัปดาห์ขึ้นไป จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 1.1 หลังเข้าร่วมโครงการหมู่บ้านอุตสาหกรรม กลุ่มราษฎรที่ไม่มีวันหยุดพักผ่อนต่อสัปดาห์ จำนวน 119 คน คิดเป็นร้อยละ 66.1 มีวันหยุด 1 วันต่อสัปดาห์ จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 20.0 มีวันหยุดพักผ่อน 2 วันต่อสัปดาห์ จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 12.2 มีวันหยุด 3 วันขึ้นไปต่อสัปดาห์ จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 1.7 และกลุ่มราษฎรที่ไม่เป็นสมาชิกโครงการหมู่บ้านอุตสาหกรรมไม่มีวันหยุดพักผ่อน 61 คน คิดเป็นร้อยละ 49.6 มีวันหยุดพักผ่อน 1 วันต่อสัปดาห์ จำนวน 35 คิดเป็นร้อยละ 28.5 มีวันหยุดพักผ่อน 2 วันต่อสัปดาห์ จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 20.3 มีวันหยุดพักผ่อน 3 วันขึ้นไปต่อสัปดาห์ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 1.6

เมื่อเปรียบเทียบจำนวนวันหยุดพักผ่อนของสมาชิกต่อสัปดาห์ ทั้งก่อนและหลังเข้าร่วมโครงการหมู่บ้านอุตสาหกรรม จะเห็นว่ากลุ่มราษฎรมีวันหยุดพักผ่อนในแต่ละสัปดาห์ ไม่แตกต่างกันนัก ทั้งจำนวนวันที่ไม่หยุดพักผ่อน ที่มีวันหยุด 1 วันต่อสัปดาห์ ที่มีวันหยุด 1 วันต่อสัปดาห์

และ 3 วันขึ้นไป แสดงให้เห็นว่าโครงการหมู่บ้านอุตสาหกรรมไม่มีผลกระทบต่อจำนวนวันหยุดพักผ่อนของกลุ่มราษฎรตัวอย่างที่เข้าร่วมโครงการ และเมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มราษฎรที่ไม่เข้าร่วมโครงการ ไม่มีความแตกต่างกันมากนัก อาจเป็นเพราะว่าการดำเนินชีวิตของราษฎรในชนบทส่วนใหญ่จะไม่ได้กำหนดวันหยุดพักผ่อนที่แน่นอน แต่จะขึ้นอยู่กับเทศกาลงานประเพณี กิจกรรมทางสังคมในชุมชน เช่น งานศพ งานบวช งานขึ้นบ้านใหม่ของคนในหมู่บ้าน มากกว่าการกำหนดวันหยุดที่แน่นอน

ตารางที่ 4.25 ข้อมูลแสดงการเข้าร่วมกิจกรรมในชุมชนของกลุ่มตัวอย่าง

ความถี่ของการเข้าร่วมกิจกรรม	ผู้เข้าร่วมโครงการ				ผู้ไม่เข้าร่วมโครงการ	
	ก่อนเข้าร่วมโครงการ		หลังเข้าร่วมโครงการ		โครงการ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
บ่อย	15	8.3	12	6.7	24	19.5
บางครั้ง	75	41.1	93	51.7	71	57.7
ไม่ร่วม	90	50.0	75	41.7	28	32.8
รวม	180	100	180	100	123	100

ที่มา : จากการสำรวจ

หมายเหตุ กิจกรรมในชุมชน คือ กิจกรรมต่างๆที่เกิดขึ้นในชุมชนเช่น งานศพ งานแต่งงาน งานขึ้นบ้านใหม่ งานวัด งานเทศกาลต่างๆ เป็นต้น

จากตารางที่ 4.25 แสดงการเข้าร่วมกิจกรรมในชุมชนของกลุ่มราษฎรตัวอย่างโครงการหมู่บ้านอุตสาหกรรมในพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่ จังหวัดลำพูน ก่อนเข้าร่วมโครงการพบว่าผู้เข้าร่วมโครงการ ส่วนใหญ่ไม่ร่วมกิจกรรมจำนวน 90 คน คิดเป็นร้อยละ 50.0 เข้าร่วมกิจกรรมบางครั้ง จำนวน 75 คน คิดเป็นร้อยละ 41.1 เข้าร่วมกิจกรรมบ่อย จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 8.3 หลังเข้าร่วมโครงการหมู่บ้านอุตสาหกรรม ส่วนใหญ่เข้าร่วมกิจกรรมในชุมชนบางครั้ง จำนวน 93 คน คิดเป็นร้อยละ 51.7 ไม่ร่วมกิจกรรม จำนวน 75 คน คิดเป็นร้อยละ 41.7 เข้าร่วมกิจกรรมในชุมชนบ่อย จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 6.7 และกลุ่มราษฎรที่ไม่เป็นเข้าร่วมโครงการหมู่บ้านอุตสาหกรรม ส่วนใหญ่เข้าร่วมกิจกรรมในชุมชนบางครั้ง 71 คน คิดเป็นร้อยละ 57.7 ไม่ร่วมกิจกรรม จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 32.8 ร่วมกิจกรรมในชุมชนบ่อย จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 19.5

เมื่อเปรียบเทียบการเข้าร่วมกิจกรรมในชุมชนของกลุ่มราษฎรตัวอย่าง ที่เข้าร่วมโครงการ ทั้งก่อนและหลังเข้าร่วมโครงการจะเห็นว่า ภายหลังจากเข้าร่วมโครงการการเข้าร่วมกิจกรรมบ่อย

ครั้งลดลง เนื่องจากใช้เวลาเพื่อการทำงานมากขึ้น ส่วนที่ไม่เข้าร่วมกิจกรรมในชุมชนภายหลังการเข้าร่วมโครงการได้ใช้เวลาว่างกิจกรรมมากขึ้น แต่เมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มราษฎรที่ไม่เข้าร่วมโครงการหมู่บ้านอุตสาหกรรม ส่วนใหญ่มีการเข้าร่วมกิจกรรมในชุมชนจำนวนน้อย และกลุ่มที่เข้าร่วมกิจกรรมบางครั้งจะมีมากกว่า และกลุ่มที่ไม่เข้าร่วมกิจกรรมมีจำนวนน้อยกว่ากลุ่มราษฎรที่เข้าร่วมโครงการ ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะกลุ่มราษฎรที่ไม่เป็นเข้าร่วมโครงการไม่ต้องใช้เวลาในการทำงานมาก

ตารางที่ 4.26 ข้อมูลแสดงสาเหตุของการเจ็บป่วยของกลุ่มตัวอย่างที่เข้าร่วมโครงการ

สาเหตุ	จำนวนคน	ร้อยละ
การทำงานในกลุ่ม	67	37.2
การทำงานจากอาชีพหลัก	31	17.3
เป็นโรคประจำตัวตั้งแต่เกิด	9	5.0
เกิดจากการติดต่อของคนในครอบครัว	46	25.5
การเปลี่ยนแปลงของอากาศตามฤดูกาล	17	9.4
ไม่ตอบ	10	5.6

ที่มา : จากการสำรวจ

จากตารางที่ 4.26 แสดงถึงสาเหตุของการเจ็บป่วยของกลุ่มราษฎรตัวอย่าง ที่เข้าร่วมโครงการหมู่บ้านอุตสาหกรรม พบว่าสาเหตุส่วนใหญ่เกิดจากการทำงานในกลุ่มซึ่งมีถึงร้อยละ 37.2 และรองลงมาคือ เกิดจากการติดต่อของคนในครอบครัว จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 25.5 และสาเหตุที่รองลงมาอีกคือการทำงานจากอาชีพหลัก จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 17.3 เกิดจากสาเหตุอื่น ๆ อีก เช่น ดากฝน ทำงานหนัก จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 9.4 และมีผู้ไม่ตอบ 10 คน คิดเป็นร้อยละ 5.6 อาจเป็นเพราะว่าลักษณะการเจ็บป่วย ไม่ได้เกิดขึ้นอย่างทันทีทันใดแต่เป็นการสะสมอาการ จึงอาจเกิดได้จากหลายสาเหตุประกอบกัน แต่กลุ่มราษฎรตัวอย่างใช้เวลาส่วนใหญ่ในการทำงานในกิจกรรมของโครงการ จึงมีความเป็นไปได้สูงที่จะเป็นสาเหตุให้เกิดอาการเจ็บป่วยขึ้น

ตารางที่ 4.27 ข้อมูลแสดงความถี่ของการเจ็บป่วยที่เกิดขึ้นต่อเดือนของกลุ่มตัวอย่าง

จำนวนความถี่	จำนวนคน	ร้อยละ
มีการเจ็บน้อย	100	55.6
3-5 ครั้ง	36	20.0
6-8 ครั้ง	23	12.8
9-12 ครั้ง	11	6.1
ไม่ตอบ	10	5.5
รวม	180	100

ที่มา : จากการสำรวจ

จากตารางที่ 4.27 แสดงให้เห็นถึงการเจ็บป่วยที่เกิดขึ้นต่อเดือนของกลุ่มราษฎรตัวอย่างที่เข้าร่วมโครงการหมู่บ้านอุตสาหกรรม พบว่า มีการเจ็บป่วยน้อย จำนวน 100 คน คิดเป็นร้อยละ 55.6 มีการเจ็บป่วย 3-5 ครั้งต่อเดือน จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 20.0 มีการเจ็บป่วย 6-8 ครั้งต่อเดือน จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 12.8 มีการเจ็บป่วย 9-12 ครั้งต่อเดือนจำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 6.1 และมีผู้ไม่ตอบ 10 คน คิดเป็นร้อยละ 5.5

ตารางที่ 4.28 ข้อมูลแสดงวิธีการรักษาพยาบาลของกลุ่มตัวอย่าง

วิธีการรักษาพยาบาล	ผู้เข้าร่วมโครงการ				ผู้ไม่เข้าร่วมโครงการ	
	ก่อนเข้าร่วมโครงการ		หลังเข้าร่วมโครงการ		โครงการ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. รักษาเอง	89	49.4	61	33.9	29	23.0
2. ซื้อยากินเอง	146	81.1	116	64.4	80	65.0
3. หาหมอพื้นบ้าน	40	22.2	22	12.2	36	29.3
4. สถานีอนามัย	99	55.0	156	86.7	82	66.3
5. รพ.รัฐบาล	104	57.8	166	92.2	93	75.6
6. รพ.เอกชน	14	7.8	26	14.4	13	10.5
7. คลินิก	32	17.8	101	56.1	39	31.7
8. อื่น ๆ (เจ้าทรง, พระสงฆ์)	4	2.2	2	1.1	-	-

ที่มา : จากการสำรวจ

หมายเหตุ : ตอบได้มากกว่า 1 วิธี

จากตารางที่ 4.28 แสดงให้เห็นว่าก่อนเข้าร่วมโครงการ กลุ่มราษฎรตัวอย่างเมื่อมีอาการป่วยแล้ว ส่วนใหญ่ จะซื้อ ยา กินเอง จำนวน 146 คน คิดเป็นร้อยละ 81.1 รองลงมาคือการเข้ารักษาที่โรงพยาบาลของรัฐบาล จำนวน 104 คน คิดเป็นร้อยละ 57.8 และเข้าไปรักษาที่สถานีอนามัย จำนวน 99 คน คิดเป็นร้อยละ 55.0 ใช้วิธีการรักษาเอง จำนวน 89 คน คิดเป็นร้อยละ 49.1 ไปหาหมอพื้นบ้าน จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 22.2 ใช้วิธีการรักษาตามคลินิก จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 17.8 ใช้บริการรักษาโรงพยาบาลเอกชน จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 7.8 รักษาโดยวิธีอื่น ๆ (หมอสี เจ้าทรง พระสงฆ์) จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 4 หลังเข้าร่วมโครงการกลุ่มราษฎรตัวอย่างเมื่อเจ็บป่วยจะเข้ารักษาพยาบาลโรงพยาบาลรัฐบาล จำนวน 166 คน คิดเป็นร้อยละ 92.2 รองลงมารักษาที่สถานีอนามัย จำนวน 156 คน คิดเป็นร้อยละ 86.7 ซื้อยา กินเอง จำนวน 116 คน คิดเป็นร้อยละ 64.4 รักษาโดยเข้าคลินิก จำนวน 101 คน คิดเป็นร้อยละ 56.1 รักษาเองจำนวน 61 คน คิดเป็นร้อยละ 33.9 เข้าโรงพยาบาลเอกชน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 14.4 หาหมอพื้นบ้าน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 12.2 ใช้วิธีอื่น ๆ (หมอสี เจ้าทรง)

จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 1.1 และกลุ่มราษฎรที่ไม่เข้าร่วมโครงการใช้วิธีการเข้ารักษาโรงพยาบาลของรัฐบาล จำนวน 93 คน คิดเป็นร้อยละ 75.6 ใช้วิธีการรักษาที่สถานีนอนมัย จำนวน 82 คน คิดเป็นร้อยละ 66.3 ใช้วิธีการซื้อยากินเอง จำนวน 80 คน คิดเป็นร้อยละ 65.0 ใช้วิธีการรักษาที่คลินิก จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 31.7 ใช้วิธีการหาหมอพื้นบ้าน จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 29.3 การรักษาโดยเข้าโรงพยาบาลเอกชน จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 10.5

เมื่อเปรียบเทียบวิธีการรักษาพยาบาลก่อนหลังของกลุ่มราษฎรตัวอย่าง จะสังเกตได้ว่าเมื่อมีอาการเจ็บป่วย ราษฎรจะนิยมการรักษาพยาบาลที่โรงพยาบาลของรัฐบาลมากขึ้น อาจเป็นเพราะว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เริ่มคุ้นเคยกับเจ้าหน้าที่รัฐบาล มีการรับรู้ข่าวสารมากยิ่งขึ้นโดยหลังเข้าร่วมโครงการจะมีบุคคลจากภายนอกเข้าไปยังชุมชนมากยิ่งขึ้น ราษฎรมีรายได้หรือทรัพย์สิน สิ่งอำนวยความสะดวกมากยิ่งขึ้น เช่น รถยนต์ รถมอเตอร์ไซด์ โทรทัศน์ วิทยุ ทำให้สามารถรับข้อมูลข่าวสารได้มากขึ้น ตลอดทั้งการเดินทางไปรับการรักษาในตัวอำเภอหรือตัวจังหวัดทำได้สะดวกมากขึ้น และเมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มราษฎรที่ไม่เป็นสมาชิกโครงการแล้ว ลักษณะการรักษาพยาบาลที่นิยมไม่แตกต่างกัน คือ การรักษาพยาบาลที่โรงพยาบาลของรัฐบาล สถานีนอนมัย และการซื้อยากินเอง

ตารางที่ 4.29 ข้อมูลแสดงมลภาวะที่เกิดขึ้นจากการทำงานของกลุ่มตัวอย่าง

ประเภทมลภาวะ	ไม่มี	ร้อยละ	มี	ร้อยละ
เสียง	162	90.0	9	5.0
ฝุ่นละออง	96	53.3	74	41.1
กลิ่น	159	88.3	11	6.1
การใช้ทรัพยากรในท้องถิ่น	164	91.1	6	3.3
น้ำทิ้ง / น้ำเสีย	161	89.4	9	5.0
อื่น ๆ (อากาศ)	165	91.7	4	2.2

ที่มา : จากการสำรวจกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 180 คน

หมายเหตุ : ตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ

จากตารางที่ 4.29 แสดงให้เห็นถึงมลภาวะที่เกิดขึ้นจากการทำงานของกลุ่มราษฎรตัวอย่าง ที่เข้าร่วมในโครงการหมู่บ้านอุตสาหกรรม จากการสำรวจพบว่ากลุ่มตัวอย่างที่คิดว่ามีมลภาวะทาง

เสียงเกิดขึ้น จำนวน 74 คน หรือร้อยละ 41.1 รองลงมาคิดว่ามีมลภาวะทางฝุ่นละออง จำนวน 11 คน หรือร้อยละ 6.1 กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 9 คน หรือร้อยละ 5.0 คิดว่ามีมลภาวะทางกลิ่น กลุ่มตัวอย่างจำนวน 9 คน หรือร้อยละ 5.0 คิดว่ามีมลภาวะจากน้ำทิ้ง / น้ำเสีย และกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 4 คน หรือร้อยละ 2.2 คิดว่ามีมลภาวะอื่น ๆ เช่น อากาศ

อาจจะเป็นเพราะการเข้าร่วมโครงการของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ จะเป็นกลุ่มในการทอดผ้า ซึ่งมักจะเกิดเสียงจากการทอดผ้า และฝุ่นละอองจากผ้าที่ยังเปียก

ตารางที่ 4.30 ข้อมูลแสดงการมีทรัพย์สินที่เป็นสิ่งอำนวยความสะดวกในครอบครัวของกลุ่มตัวอย่าง

สิ่งอำนวยความสะดวก	ผู้เข้าร่วมโครงการ				ผู้ที่ไม่เข้าร่วมโครงการ	
	ก่อนเข้าร่วมโครงการ		หลังเข้าร่วมโครงการ		โครงการ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. รถยนต์	16	8.9	45	25	29	23.6
2. รถมอเตอร์ไซด์	91	50.6	159	86.6	85	69.1
3. โทรทัศน์	136	75.6	168	93.3	103	83.7
4. เครื่องเสียง	38	21.1	73	40.6	56	45.5
5. วิทยุธรรมดา	117	65.0	133	73.9	60	48.8
6. โทรศัพท์บ้าน	26	14.4	52	28.9	32	26
7. โทรศัพท์มือถือ	2	1.1	16	8.9	5	4.5
8. ตู้เย็น	100	55.6	158	87.8	92	74.8
9. หม้อหุงข้าว	101	56.1	128	71.1	72	58.5
10. เครื่องซักผ้า	42	23.3	85	47.2	30	24.4
11. เตาแก๊ส	123	68.3	159	88.3	93	75.6
12. เตาไฟฟ้า	97	53.9	145	80.3	88	71.5
13. พัดลม	150	83.3	175	97.2	107	87.0
14. อื่น ๆ	2	1.1	-	-	4	3.3

ที่มา : จากการสำรวจ

จากตาราง 4.30 แสดงทรัพย์สินที่เป็นสิ่งอำนวยความสะดวกในครอบครัวของกลุ่มราษฎร ตัวอย่างที่เข้าร่วมโครงการหมู่บ้านอุตสาหกรรม พบว่าส่วนใหญ่มีพัดลมจำนวน 143 คน คิดเป็นร้อยละ 83.5 โทรทัศน์จำนวน 136 คน คิดเป็นร้อยละ 75.6 เตาแก๊สจำนวน 123 คน คิดเป็นร้อยละ 68.3 วิทยุธรรมดาจำนวน 117 คน คิดเป็นร้อยละ 65.0 หม้อหุงข้าวจำนวน 101 คน

คิดเป็นร้อยละ 56.1 ผู้เขียนจำนวน 100 คน คิดเป็นร้อยละ 55.6 เตาไรด์จำนวน 97 คิดเป็นร้อยละ 53.9 รถมอเตอร์ไซด์ จำนวน 91 คน คิดเป็นร้อยละ 50.6 เครื่องซักผ้าจำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 23.3 เครื่องเสียงจำนวน 88 คน คิดเป็นร้อยละ 21.1 โทรศัพทบ้านจำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 14.4 รถยนต์จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 8.9 โทรศัพทมือถือ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 1.1 อื่น ๆ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 1.1 หลังเข้าร่วมโครงการ พบว่าส่วนใหญ่ราษฎรกลุ่มตัวอย่างจะมีทรัพย์สินคือพัคคม จำนวน 175 คน คิดเป็นร้อยละ 97.2 รองลงมา มีโทรทัศน์จำนวน 168 คน คิดเป็นร้อยละ 93.3 มีเตาแก๊สจำนวน 159 คน คิดเป็นร้อยละ 88.3 มีผู้เขียนจำนวน 158 คน คิดเป็นร้อยละ 87.3 มีรถมอเตอร์ไซด์จำนวน 159 คิดเป็นร้อยละ 86.6 มีเตาไรด์จำนวน 158 คน คิดเป็นร้อยละ 80.6 มีวิทยุธรรมดาจำนวน 133 คน คิดเป็นร้อยละ 73.9 มีหม้อหุงข้าวจำนวน 128 คน คิดเป็นร้อยละ 71.1 มีเครื่องซักผ้าจำนวน 85 คน คิดเป็นร้อยละ 47.2 มีเครื่องเสียงจำนวน 73 คน คิดเป็นร้อยละ 40.6 มีโทรศัพทบ้านจำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 28.9 มีรถยนต์ 45 คน คิดเป็นร้อยละ 25.0 มีโทรศัพทมือถือจำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 8.9 และกลุ่มราษฎรที่ไม่เข้าร่วมโครงการหมู่บ้านอุตสาหกรรม ส่วนใหญ่มีทรัพย์สินที่เป็นสิ่งอำนวยความสะดวกในครอบครัวมีดังนี้ คือ พักคม จำนวน 107 คน คิดเป็นร้อยละ 87.0 มีโทรทัศน์จำนวน 103 คน คิดเป็นร้อยละ 74.8 มีเตาไรด์จำนวน 80 คน คิดเป็นร้อยละ 71.5 มีรถมอเตอร์ไซด์จำนวน 85 คน คิดเป็นร้อยละ 69.1 มีหม้อหุงข้าวจำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 58.5 มีวิทยุธรรมดาจำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 48.8 มีเครื่องเสียงจำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 45.5 มีโทรศัพทบ้านจำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 26.0 มีเครื่องซักผ้าจำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 24.4 มีรถยนต์จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 23.6 มีโทรศัพทมือถือจำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 4.5 อื่น ๆ จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 3.3

เมื่อเปรียบเทียบการมีทรัพย์สินที่เป็นสิ่งอำนวยความสะดวกในครอบครัว ของราษฎรกลุ่มตัวอย่างที่เข้าร่วมโครงการทั้งก่อนและหลังเข้าร่วมโครงการ จะเห็นได้ว่า ภายหลังกการเข้าร่วมโครงการจะมีทรัพย์สินที่เป็นสิ่งอำนวยความสะดวกเพิ่มขึ้น ไม่ว่าจะเป็นทรัพย์สินที่มีราคาสูง เช่น รถยนต์ รถมอเตอร์ไซด์ หรือทรัพย์สินราคาไม่สูงมาก เช่น พักคม แสดงว่าภายหลังกการเข้าร่วมโครงการแล้วมีรายได้มากขึ้นประกอบค่านิยมของราษฎรในชนบทที่มักนิยมที่จะมีรถมอเตอร์ไซด์ไว้ใช้ในการเดินทาง โดยจะเห็นได้จากการเพิ่มขึ้นของทรัพย์สินคือรถมอเตอร์ไซด์ จะเพิ่มขึ้นสูงสุดถึงจำนวน 68 คัน และเมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มราษฎรตัวอย่างที่ไม่เข้าร่วมโครงการแล้วจะไม่มี ความแตกต่างมากนักในการมีทรัพย์สินที่เป็นสิ่งอำนวยความสะดวกในครอบครัวของทั้งสองกลุ่ม

4.4 ส่วนที่ 4 ความคิดเห็น ปัญหา ข้อเสนอแนะ

ตารางที่ 4.31 ข้อมูลความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง

ผลกระทบ	จำนวนคน	ร้อยละ
ไม่มีผล	10	5.6
มีผลทำให้รายได้เพิ่ม	149	82.8
มีผลทำให้มีงานทำอย่างต่อเนื่อง	160	88.9
มีผลต่อการสร้างตลาดใหม่ / เชื่อมโยงผู้ซื้อ	123	68.3
มีผลด้านแหล่งเงินทุน	118	65.6
มีผลต่อการสร้างกลุ่มให้เข้มแข็ง	137	76.1
มีผลต่อการพัฒนาความรู้ด้านการจัดการ (บัญชี, การเงิน, การตลาด)	115	63.9
มีผลในการแนะนำเทคนิคการผลิต / พัฒนาฝีมือในการผลิต	131	72.8

ที่มา : จากการสำรวจกลุ่มตัวอย่างผู้เข้าร่วมโครงการ จำนวน 80 คน

หมายเหตุ : ตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ

จากตารางที่ 4.31 แสดงให้เห็นความคิดเห็นของกลุ่มราษฎรตัวอย่างที่เข้าร่วมโครงการถึงผลกระทบที่เกิดจากการเข้าโครงการหมู่บ้านอุตสาหกรรม จากการสำรวจพบว่า กลุ่มตัวอย่างคิดว่าไม่มีผลกระทบจำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 5.6 สมาชิก มีผลกระทบทำให้รายได้เพิ่มขึ้นจำนวน 149 คน คิดเป็นร้อยละ 82.8 มีผลกระทบด้านการทำให้มีงานทำ จำนวน 160 คน คิดเป็นร้อยละ 88.9 มีผลกระทบด้านทำให้สร้างตลาดใหม่ / เชื่อมโยงผู้ซื้อ จำนวน 123 คนคิดเป็นร้อยละ 68.3 มีผลกระทบด้านทำให้เกิดการสร้างกลุ่มเข้มแข็ง จำนวน 118 คน คิดเป็นร้อยละ 76.1 มีผลกระทบด้านทำให้พัฒนาความรู้ด้านการจัดการ เช่น บัญชี การเงิน การตลาด จำนวน 115 คน คิดเป็นร้อยละ 63.9 มีผลกระทบด้านการแนะนำเทคนิคการผลิต หรือการพัฒนาฝีมือในการผลิตจำนวน 131 คน คิดเป็นร้อยละ 72.8 แสดงให้เห็นถึงผลกระทบจากการดำเนินโครงการหมู่บ้านอุตสาหกรรม ทำให้กลุ่มราษฎรตัวอย่างส่วนใหญ่มีความพอใจและได้รับประโยชน์ค่อนข้างสูง โดยจะเห็นถึงผลดีทางด้านเศรษฐกิจ การมีงานทำ การมีรายได้ การพัฒนาทักษะฝีมือในการผลิต และการตลาดเป็นสำคัญ

ตารางที่ 4.32 ข้อมูลแสดงด้านความต้องการความช่วยเหลือของกลุ่มตัวอย่าง

ปัญหาข้อเสนอแนะความต้องการช่วยเหลือ	จำนวน	ร้อยละ
1. ด้านการตลาด ต้องการตลาดเพิ่มมากขึ้น	35	43.75
2. ด้านการแนะนำเทคนิคการผลิต รูปแบบผลิตภัณฑ์ใหม่ๆ	25	31.25
3. สนับสนุนการสร้างอาคารที่ทำกรกลุ่ม	10	12.5
4. สนับสนุนเงินทุน	10	12.5
รวม	80	100

ที่มา : จากการสำรวจ

หมายเหตุ : ตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ

จากตารางที่ 4.32 แสดงให้เห็นข้อมูลความต้องการช่วยเหลือหรือปัญหาของราษฎรที่เข้าร่วมโครงการหมู่บ้านอุตสาหกรรมในพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่และลำพูน จากการสำรวจพบว่ากลุ่มราษฎรตัวอย่างต้องการความช่วยเหลือด้านการตลาดโดยต้องการมีตลาดเพิ่มมากขึ้น จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 43.75 ต้องการการแนะนำเทคนิคการผลิต รูปแบบผลิตภัณฑ์ใหม่ๆ จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 31.25 ต้องการสนับสนุนด้านการสร้างอาคารที่ทำกรกลุ่ม จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 12.5 ต้องการสนับสนุนด้านเงินทุน จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 12.5

4.4 วิเคราะห์ผลกระทบด้านเศรษฐกิจ

ส่วนนี้จะแสดงถึงผลการวิเคราะห์ผลกระทบด้านเศรษฐกิจ คือ รายได้ รายจ่าย การออม หนี้สิน มูลค่าหุ้น ของผู้เข้าร่วมโครงการหมู่บ้านอุตสาหกรรมเปรียบเทียบก่อนหลังเข้าร่วมโครงการ โดยการทดสอบค่าเฉลี่ย T-Test ณ ระดับนัยสำคัญ ที่ .01

4.4.1 วิเคราะห์ผลกระทบเปรียบเทียบก่อนหลังเข้าร่วมโครงการของกลุ่มตัวอย่างผู้เข้าร่วมโครงการ ตารางที่ 4.33 สรุปผลการวิเคราะห์ผลกระทบด้านเศรษฐกิจของกลุ่มตัวอย่าง

	ก่อนเข้าร่วม โครงการ X	หลังเข้าร่วม โครงการ X	การทดสอบค่าที่ t-test	Sig (2-tailed)
ด้านรายได้	3394.71	7567.6471	-8.075	.000
ด้านรายจ่าย	2557.65	3909.41	-4.767	.000
ด้านการออม	394.76	405.29	-1.127	.261
ด้านหนี้สิน	448.24	377.00	1.598	.112
ด้านค่าหุ้น	180.59	378.00	-3.069	.003

ที่มา:คำนวณจากข้อมูลสำรวจ

**p<.01

สรุปผลจากตารางว่า

- 1.ด้านรายได้ของผู้เข้าร่วมโครงการหมู่บ้านอุตสาหกรรมมีความแตกต่างกันก่อนและหลังเข้าร่วมโครงการอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 และจากค่าเฉลี่ย แสดงว่าหลังเข้าร่วมโครงการหมู่บ้านอุตสาหกรรม มีรายได้สูงกว่าก่อนเข้าร่วมโครงการหมู่บ้านอุตสาหกรรม
- 2.ด้านรายจ่ายของผู้เข้าร่วมโครงการหมู่บ้านอุตสาหกรรม พบว่าก่อนและหลังเข้าร่วมโครงการมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ.01 และจากค่าเฉลี่ย แสดงว่าหลังเข้าร่วมโครงการหมู่บ้านอุตสาหกรรม มีรายจ่ายสูงกว่าก่อนเข้าร่วมโครงการหมู่บ้านอุตสาหกรรม
- 3.ด้านการออมของผู้เข้าร่วมโครงการหมู่บ้านอุตสาหกรรมมีความแตกต่างกันก่อนและหลังเข้าร่วมโครงการอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 และจากค่าเฉลี่ย แสดงว่าหลังเข้าร่วมโครงการหมู่บ้านอุตสาหกรรม มีการออมสูงกว่าก่อนเข้าร่วมโครงการหมู่บ้านอุตสาหกรรม

4.ด้านหนี้สินของผู้เข้าร่วมโครงการหมู่บ้านอุตสาหกรรม พบว่าก่อนและหลังเข้าร่วมโครงการมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ.01 และจากค่าเฉลี่ย แสดงว่าหลังเข้าร่วมโครงการหมู่บ้านอุตสาหกรรม มีหนี้สินน้อยกว่าก่อนเข้าร่วมโครงการหมู่บ้านอุตสาหกรรม

5.ด้านค่าหุ้นของผู้เข้าร่วมโครงการหมู่บ้านอุตสาหกรรม พบว่าก่อนและหลังเข้าร่วมโครงการมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ.01 และจากค่าเฉลี่ย แสดงว่าหลังเข้าร่วมโครงการหมู่บ้านอุตสาหกรรม มีค่าหุ้นสูงกว่าก่อนเข้าร่วมโครงการหมู่บ้านอุตสาหกรรม

4.4.2 วิเคราะห์เปรียบเทียบผลกระทบด้านเศรษฐกิจระหว่างกลุ่มตัวอย่างผู้เข้าร่วมโครงการกับกลุ่มตัวอย่างผู้ไม่ได้เข้าร่วมโครงการ

ตารางที่ 4.34 วิเคราะห์เปรียบเทียบผลกระทบด้านเศรษฐกิจระหว่างกลุ่มตัวอย่างผู้เข้าร่วมโครงการกับไม่เข้าร่วมโครงการ

	ผู้เข้าร่วมโครงการ \bar{X}	ผู้ไม่เข้าร่วมโครงการ \bar{X}	การทดสอบค่าที่ t-test	Sig (2-tailed)
ด้านรายได้	7567.6471	3750.00	3.929	.001
ด้านรายจ่าย	3909.41	3778.86	4.553	.000
ด้านการออม	405.29	328.46	.402	.249
ด้านหนี้สิน	377.00	2331.30	-3.987	.230

ที่มา:คำนวณจากข้อมูลสำรวจ

**p<.01

1.ด้านรายได้ของผู้เข้าร่วมโครงการหมู่บ้านอุตสาหกรรมในจังหวัดเชียงใหม่และจังหวัดลำพูน พบว่าเมื่อเปรียบเทียบรายได้ของผู้เข้าร่วมโครงการกับผู้ไม่เข้าร่วมโครงการ แล้วมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ที่ระดับ .01และจากค่าเฉลี่ย แสดงว่าผู้เข้าร่วมโครงการมีรายได้มากกว่าผู้ไม่เข้าร่วมโครงการ

2.ด้านรายจ่าย ของผู้เข้าร่วมโครงการหมู่บ้านอุตสาหกรรมในจังหวัดเชียงใหม่และจังหวัดลำพูน พบว่าเมื่อเปรียบเทียบรายได้ของผู้เข้าร่วมโครงการกับผู้ไม่เข้าร่วมโครงการ แล้วมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ที่ระดับ .01และจากค่าเฉลี่ย แสดงว่าผู้เข้าร่วมโครงการมีรายจ่ายมากกว่าผู้ไม่เข้าร่วมโครงการ

2.ด้านการออมของผู้เข้าร่วมโครงการหมู่บ้านอุตสาหกรรมในจังหวัดเชียงใหม่และจังหวัดลำพูน พบว่าเมื่อเปรียบเทียบรายได้ของผู้เข้าร่วมโครงการกับผู้ไม่เข้าร่วมโครงการ แล้วมีความแตกต่างกัน

อย่างมีนัยสำคัญ ที่ระดับ .01 และจากค่าเฉลี่ย แสดงว่าผู้เข้าร่วมโครงการมีการออมมากกว่าผู้ไม่เข้าร่วมโครงการ

3. ด้านหนี้สินของผู้เข้าร่วมโครงการหมู่บ้านอุตสาหกรรมในจังหวัดเชียงใหม่และจังหวัดลำพูน พบว่าเมื่อเปรียบเทียบรายได้ของผู้เข้าร่วมโครงการกับผู้ไม่เข้าร่วมโครงการ แล้วมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ที่ระดับ .01 และจากค่าเฉลี่ย แสดงว่าผู้เข้าร่วมโครงการมีหนี้สินน้อยกว่าผู้ไม่เข้าร่วมโครงการ

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Chiang Mai University